

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 22 grudnia 2003 r.

(¹) Dz.U. nr L 327 z 22.12.2000, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2005 przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-86/05)

(2005/C 93/34)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 18 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez B. Schimę i D. Recchię, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2003/32/WE (¹) z dnia 23 kwietnia 2003 r. wprowadzającej szczegółowe specyfikacje w zakresie wymagań ustanowionych w dyrektywie Rady 93/42/EWG, odnoszących się do wyrobów medycznych produkowanych z tkanek pochodzenia zwierzęcego, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 8 ust. 1 tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne motywy:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 stycznia 2004 r.

(¹) Dz.U. L 105 z 26.04.2003, str. 18.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-87/05)

(2005/C 93/35)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 18 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez B. Schimę i D. Recchię, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2003/12/WE (¹) z dnia 3 lutego 2003 r. w sprawie ponownej klasyfikacji protez piersi w ramach dyrektywy 93/42/EWG (²) dotyczącej wyrobów medycznych, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 ust. 1 tej dyrektywy;
- obciążenie Repubbliki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 sierpnia 2003 r.

(¹) Dz.U. L 28 z 04.02.2003, str. 43

(²) Dz.U. L 169 z 12.07.1993, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-88/05)

(2005/C 93/36)

(Język postępowania: fiński)

W dniu 18 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich reprezentowanej przez M. Huttunena oraz K. Simonssona, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Republice Finlandii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że Republika Finlandii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającej dyrektywę Rady 93/75/EWG⁽¹⁾, nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do tej dyrektywy lub w każdym razie nie notyfikując ich przyjęcia Komisji, oraz
2. obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 5 lutego 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 z 05.08.2002, str. 10

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Bundesverwaltungsgericht, wydanym w dniu 9 grudnia 2004 r., w sprawie Emsland-Stärke GmbH przeciwko Bezirksregierung Weser-Ems

(Sprawa C-94/05)

(2005/C 93/37)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 22 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Bundesverwaltungsgericht, wydanym w dniu 9 grudnia 2004 r., w sprawie Emsland-Stärke GmbH przeciwko Bezirksregierung Weser-Ems.

Bundesverwaltungsgericht zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. a) Czy art. 13 ust. 4 w związku z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 97/95 w brzmieniu nadanym przez rozporządzenie (WE) nr 1125/96 znajduje zastosowanie, jeżeli umowa określona jako umowa kontraktacji, zatwierdzona przez odpowiednie władze zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia, została zawarta nie z producentem ziemniaków, lecz ze sprzedawcą, który ze swej strony nabywa ziemniaki bezpośrednio lub pośrednio u producentów ziemniaków?
- b) Czy przesłanką art. 13. ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 97/95 w brzmieniu nadanym przez rozporządzenie (WE) nr 1125/96 jest przekroczenie przez producenta skrobi jego limitu poprzez przyjęcie dostawy ziemniaków?
- 2 a) Czy regulacja dotycząca sankcji zawarta w art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 97/95 w brzmieniu nadanym przez rozporządzenie (WE) nr 1125/96, mając na uwadze rozgraniczenie względem art. 13 ust. 3 tego rozporządzenia, spełnia wymóg określoności prawa wspólnotowego?
- b) Czy wysokość sankcji przewidziana w art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 97/95 w brzmieniu nadanym przez rozporządzenie (WE) nr 1125/96 jest konieczna w celu zapewnienia ochrony interesów finansowych Wspólnoty w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE, EURATOM) nr 2988/95, również w przypadkach takich jak niniejszy? Czy w przypadkach takich jak niniejszy, sankcja ta jest odpowiednia ze względu na zapewnienie ochrony interesów finansowych Wspólnoty?
- 3) Czy nieprawidłowość objęta sankcją w art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 97/95 w brzmieniu nadanym przez rozporządzenie (WE) nr 1125/96 jest również wtedy skutkiem zaniedbania w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE, EURATOM) nr 2988/95, jeżeli władze udzieliły zgody na premię posiadając wszelką wiedzę o stanie faktycznym?